

DANKWOORD

Bedankt dat je – waarschijnlijk na het opzoeken van je eigen naam – nu ook de moeite neemt om het begin van dit dankwoord te lezen. Ik maak mij geen illusies dat dit niet het meest gelezen onderdeel van dit proefschrift zal zijn. Tegelijk hoop ik dat de lezer zich geen illusies maakt en denkt dat, omdat enkel mijn naam op de kaft staat, ik dit alleen gedaan heb. Dit proefschrift was er niet geweest als ik dit alleen had moeten doen.

Tijdens de afgelopen jaren heb ik samen mogen werken, lachen, en leven met een hele hoop bijzondere mensen. Al deze mensen hebben in grote of kleine mate bijgedragen aan dit resultaat, en daar ben ik iedereen enorm dankbaar voor. Enkelen wil ik graag in het bijzonder noemen.

“When the days have no numbers.” (Bon Iver - 00000 Million)

Als allereerste wil ik mijn waardering uitspreken voor alle lieve en dappere kinderen en hun gezinnen die ik op de poli kinderoncologie in deze afgelopen vier jaren heb mogen begeleiden. Voor jullie veerkracht, doorzettingsvermogen, eerlijkheid en liefde neem ik mijn pet heel diep af. Het van dichtbij meemaken van jullie en al wat jullie voor de kiezen krijgen, is een gigantische drijfveer voor mij geweest in dit onderzoek.

Graag wil ik mijn promotoren en copromotor bedanken.

“Commencing countdown, engines on.” (David Bowie – Space Oddity)

Dr. W.J.E. Tissing, beste Wim. Vanaf dag één hebben wij een prettige samenwerking gehad. Ik bewonder je positieve en oplossingsgerichte houding, waarbij je nooit de klinische relevantie en wetenschappelijke integriteit uit het oog verliest. Bij problemen gaf jij mij een zet in de goede richting. Je had vertrouwen in de keuzes die ik maakte en ik waardeer de vrijheid die je mij gaf tot het ontplooiën van interesses en uitwerken van ideeën enorm. Het belangrijkste: je wist altijd tijd te maken, of het nu een mail, belletje, revisiestuk, overleg, of whisky aan de congresbar was. Ik heb veel van je geleerd, en ik lieg niet als ik zeg dat jij een voorbeeld voor mij bent. Wim, bedankt, ik kijk uit naar onze verdere samenwerking.

“Went the distance, now I’m not gonna stop.” (Survivor - Eye of the Tiger)

Prof. dr. L.C.M. Kremer, beste Leontien. Jij bent de dromer in ons team, degene die graag out of the box denkt. Dit heeft geleid tot inspirerende brainstormsessies en mooie projecten. Soms moesten we even ‘boksen’ om een deadline te halen, maar je op- en aanmerkingen maakten de stukken vaak een stuk strakker en beter. Ik waardeer je energie om altijd verder te kijken dan het voor de hand liggende.

“So steady as she goes.” (The Raconteurs – Steady, As She Goes)

Dr. M.D. van de Wetering, beste Marianne. Met alle ideeën en enthousiasme van Wim en Leontien, was jouw realisme soms nodig om mij met beide benen aan de grond te houden. Jouw kritische vragen en kalme, precieze benadering van problemen zijn voor mij erg leerzaam geweest. Ook wil ik je bedanken voor de gezellige diners op de congressen die wij samen bezocht hebben.

Graag wil ik de leden van de beoordelingscommissie, prof. mr. dr. A.A.E. Verhagen, prof. dr. G.J.L. Kaspers, en prof. dr. J.S. Burgers, bedanken voor hun tijd en moeite om dit proefschrift te beoordelen. Prof. dr. H.M. Boezen wil ik bedanken voor haar rol als opleider epidemiologie. Lee, thank you very much for traveling all the way from Toronto to Groningen to take part in my PhD defence ceremony, I am really honored!

Ik bedank stichting Alpe d’HuZes voor het financieel mogelijk maken van dit onderzoek. Het was een grote eer en verantwoordelijkheid het bij elkaar gelopen, gerende, en gefietste geld zo in te mogen zetten. Ook bedank ik stichting Charlie Braveheart voor de financiële bijdrage voor het drukken van dit proefschrift, jullie missie is enorm belangrijk!

Mijn paranimfen, Rob en Steven. Ik ben trots dat jullie in de aula naast mij staan.

“But the flames couldn’t go much higher.” (Paolo Nutini – Iron Sky)

Beste Rob. Met jou heb ik in de Wolthoorn net zo vaak vurig gediscussieerd over werk, politiek, en ethiek, als wel zwijgend tegenover je gezeten met een schaakbord tussen ons in. Ik geniet enorm van die avonden. Jij was gedurende deze jaren altijd geïnteresseerd in mijn onderzoek. Ik ben blij met onze jongste traditie, het hutje op de hei. Wijntje?!

“Dus ik vroeg: Hoe oud ben jij?” (Tot Slot – Negentien)

Beste Steven. Ruim twee jaar terug stond ik als paranimf naast jou, nu zijn de rollen omgedraaid. Mooi om met jou zowel te kunnen praten over promotie-perikelen, als lachen over ultra slechte hitjes. In herhaling van jouw dankwoord: wanneer schrijven we die wereldhit nou?! Enfin, voor je inbreng heb je een bokaal verdiend, ik neem hem voor je mee!

Mijn kamergenoten, oud-kamergenoten, en mede-onderzoekers: Aeltsje, Anke, Dorien, Ella, Esther, Gea, Hannah, Helma, Nicole, Nynke, Sjoukje, Stijn, Rita, en allen die ik nog vergeet. Dank voor de mogelijkheid om even snel te sparren, stoom af te blazen of gewoon even te kletsen! Ik zal die zolder nog missen. Aeltsje, bedankt voor de mooie kans mijn eerste artikel bij jullie te schrijven! Ook dank aan de studenten die ik begeleid heb en die allen hun eigen, belangrijke bijdrage aan dit proefschrift hebben geleverd: Linda, Tim, Joren, Hilde, en Sanne. Linda en Sanne, bedankt voor de mooie hoofdstukken die uit jullie werk zijn voortgekomen.

Beste Nicoline, wat krijg je als je een lab-PhD en een richtlijn-PhD samenbrengt? Een snaar strakke laserstudie natuurlijk! Na de minieme hobbel van de METc, is het enkel nog zaak ‘even’ genoeg patiënten te werven. Aan onze samenwerking lag het in ieder geval niet, die was super. Dank voor de gezelligheid, ik koester leuke herinneringen aan onze congressen!

“Cause you burn with the brightest flame.” (The Script – Hall of Fame)

Collega’s van poli West: verpleegkundigen, secretaresses, PM’ers, en alle anderen. Wat een prachtig team hebben jullie, het was leerzaam en erg plezierig om met jullie samen te werken! Bijzonder om te zien hoe families zich bij jullie op hun gemak voelden, en hoeveel er door de kinderen werd afgelachen. Annemarie en Lisethe, bedankt voor alle poli’s die ik in de afgelopen jaren met jullie gedaan heb. Ik heb bij jullie beide veel opgestoken, en heb mooie herinneringen aan het ellenlange, maar erg gezellige, uitwerken van weer een veel te volle poli. Edith, ik ken niemand die zo betrokken, lief, en zorgzaam is voor haar patiënten als jij. Ik ben de tel kwijtgeraakt hoe vaak kinderen op de poli, als ik ze binnenriep, teleurgesteld zeiden: “Oh. Is Edith er vandaag niet?”. Ik bewonder je geduld om mij en alle andere nieuwe en passerende collega’s uitleg te geven over zaken die je al duizend keer uitgelegd hebt. Dankjewel, je bent een inspiratie voor mij.

Kinderartsen uit het Martini, het was een eer en groot genoeg de basis van het vak kindergeneeskunde bij jullie te leren. Kinderartsen en collega arts-assistenten uit het MCL, dank voor jullie geduld bij het terugvinden van mijn klinische vaardigheden, ik kijk uit naar mijn verdere tijd bij jullie!

“Turnaround, every now and then ...” (Bonnie Tyler – Total Eclipse of the Heart)

Anna and Renée, working together with you was a delight! It was nice to be able to quickly check things with you both, and have a laugh (or swearing waterfall, Anna) while at it. Attending conferences together was fun (although the 5:30AM “fun” run was a bit too much).

“Day or night he’ll be there any time at all.” (The Beatles – Doctor Robert)

Kinderdokter in spé: Limme, Nicolien, Ruben, Tijmen, Michiel, en Eelco. Nicolien, ik koester mooie herinneringen aan onze tijd in het Martini, en kijk ernaar uit weer met je samen te werken. Limme, de Groningse Herder (hard blaffen, zeer loyaal), ik weet je te vinden als ik weer een portie zwartgallige humor nodig ben.

“It’ll be cold so cold, without you to hold.” (Dean Martin - Lonely This Christmas)

Mijn mede mannelijke bannelingen in onze asbestbunker: Diederik en Guido. Diederik, bedankt voor je uitleg over het concept tijd, dat was een enorme eyeopener. Guido, ik ben trots om met jou mede-aanjager van DFF te zijn. Het was mooi om afgelopen jaar over zowel de perikelen van het organiseren van een bruiloft als die van het afronden van een proefschrift met je te kunnen praten. Ik hoop dat we nog lang gelijk optrekken. Blijft enorm jammer dat je er toen met Fresku niet bij kon zijn!

“Oh (oh).” (Billy Ocean - When the Going Gets Tough, the Tough Get Going)

De GLTB. Jelco, Wouter, en Mark, dat was me het vrijwillig tennisbestuurtje wel. Ik vond het bijzonder om te zien dat we in woeste zee het steven recht wisten te houden, en daarbij niet schroomden elkaar een spiegel voor te houden. Jullie zijn alle drie anders, en ik heb van ieder van jullie iets geleerd. Jelco de rustige en gebalanceerde, Wouter de welbespraakte en hilarische, Mark de no-nonsense pragmaticus met frisse kijk op zaken. We hebben verbazingwekkend veel gelachen! Wouter, Denise, Jelco, en Annemarie; ik heb erg genoten van onze borrel-momenten en er mogen er wat mij betreft nog veel meer volgen! Ook dank aan de mannen van GLTB9; Mark, Rob, Mathijs, en Bart. Wat het tennis aan glans miste, maakten we ruimschoots goed met onze knielange shirts. Mark, de integriteit en aardigheid zelve, ik zal even volle bak Nijgh gaan, volgend jaar Stadsschouwburg doen?

“Maar ik blijf stil staan, want het, doet me niks.” (DJ Moustache – Op Die Dot)

Heeren van Welvaerend, bedankt voor jullie bijdrage aan dit proefschrift. Zonder de avondjes in de kroeg en de weekendjes weg met jullie had ik dit nooit in vier-en-een-half jaar kunnen doen (eerder in drie-en-een-half, mgh). Ik kijk uit naar onze volgende escapades!

“Now that ain’t workin’ that’s the way you do it.” (Dire Straits – Money For Nothing)

Familie de Vos. Lieve Ger en Els, Maarten en Marlise (en Sverre, Mikko en Fynn), Jolande en Hilko (en Bram en Lotte), en Corline en Marc (en jullie mannetje). Bedankt dat ik deel uit mag maken van jullie bijzondere, liefdevolle, rumoerige (!), maar bovenal enorm gezellige familie. Na een week lang vierkante ogen gekweekt te hebben, waren de wijntjes en dinertjes een heerlijke afwisseling. Ik vind het erg mooi dat zwagers goede vrienden werden. Maarten, snel weer een weekend ‘uitrusten’ bij de Formule 1? Hilko, ik ga onze UMCG lunches en koffies missen! Wanneer duiken we de studio weer in? Ger en Els, bedankt voor jullie interesse in mijn onderzoek en voor het op Mara passen toen de laatste loodjes wat zwaarder bleken dan gepland.

“Now I’m feelin so fly like a G6.” (Far East Movement – Like a G6)

Lieve Frank. Het was bijzonder om samen geneeskunde gestudeerd te hebben, en ik vind het mooi dat we daardoor nog steeds precies begrijpen van elkaar waar de ander mee bezig is. Je bent een lieve broer. Van samen ruziën over de verdeling van Pietenpudding, tot cruisen over jouw Bonaire, tot wijnproeven in Toscane met een trotse Mara op je schoot. Lieve Floor, van mede-stafid, naar huisgenoot van mijn vriendin, naar schoonzus! Ik vind het erg leuk dat je na 10 jaar vriendschap nu familie bent.

“Look around you all you see are sympathetic eyes.” (Simon & Garfunkel – Mrs. Robinson)

Lieve mama en papa. Mijn stabiele basis dank ik aan jullie. Als ik iedereen op een rij zou zetten, zou ik jullie wellicht als eerste vergeten te bedanken. Niet omdat jullie me weinig waard zijn (integendeel), maar omdat jullie de types zijn die je vergeet te bedanken omdat jullie er altijd zijn. Het liefst op de achtergrond, maar niet minder betrokken of geïnteresseerd. Weten dat ik van jullie op aan kan, is heel veel waard voor mij. Prachtig om jullie nu ook als trotse opa en oma te zien.

“You were a miracle, I was just holding your space.” (Gregory Alan Isakov with the Colorado Symphony – Big Black Car)

Liefste Mara. Als ik mijn succes af moet meten aan de schoonheid van het product, ben ik verreweg het meest succesvol in prachtige dochters maken. Jij bent het mooiste wat mij en je mama is overkomen, en ik geniet elke dag van je knuffels en van je streken. Hoe druk mijn dag ook is, thuis verwelkomd worden door een “Papaaa!” en jou uitgestoken armen veegt dat alles van tafel. Na vandaag zal papa wat minder achter die stomme laptop zitten, oké? Morgen schaapjes kijken? (“Bèèèh!”) Zullen we dat straks ook met zijn vieren doen als jij grote zus bent?

“Within the light she is my storming heroine.” (The Tallest Man on Earth – The Wild Hunt)

Lieve Ann. Tijdens dit traject is er heel veel veranderd. We kochten een huis, we vierden jouw promotie, we kregen een kind, we trouwden, we werden ouder. Maar één ding is niet veranderd: mijn liefde voor jou. Volgens mij denk jij vaak dat het niet zo is, maar zonder jou had ik dit niet gekund. Ik verbaas me er iedere dag over dat we nog gelukkiger kunnen zijn dan de vorige. Ik kijk uit naar onze vakanties in de bergen, naar onze rommeldagjes thuis, naar de borrelmomentjes aan onze tafel. Alles is zo leuk met jou. In woorden vatten hoe blij je mij maakt is niet mogelijk, maar ik hoop dat ik het je elke dag laat zien. Ik hou van jou, en kan niet wachten op alles wat er nog voor ons ligt.

